

Nr 36.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1923 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående likställande i särskilt avseende av visst upplånat kapital med bankbolags egna fonder.

I en till riksdagen den 16 mars 1923 avlåten proposition nr 181, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna

Förslag

till

Lag

angående likställande i särskilt avseende av visst upplånat kapital med bankbolags egna fonder.

Härigenom förordnas som följer:

Vid beräkning av det belopp, vartill inlåning till visst bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag jämlikt 49 och 165 §§ i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse högst må äga rum, må, efter därtill av Konungen lämnat tillstånd, tills vidare, intill dess tillståndet återkallas, med bankbolagets egna fonder likställas visst kapital, som tillförts bankbolaget mot av bolaget utfärdade skuldförbindelser, enligt vilka vederbörande fordringsägare äga rätt till betalning ur bolagets tillgångar först efter andra bolagets borgenärer än dem, som mot förbindelser av enahanda innehåll lämnat bolaget försträckning.

Denna lag träder i kraft å åttonde dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling; och må tillstånd, som i lagen avses, ej meddelas efter utgången av år 1925.

I 49 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse, sådant nämnda lagrum lyder enligt lag den 21 maj 1920, är föreskrivet, att bankaktiebolags inlåning må, där bolagets egna fonder uppgå till högst fem miljoner kronor, allenast med det belopp, som motsvarar vad för bolagets räkning inestår hos annat inländskt bankbolag, överstiga fem gånger beloppet av bolagets egna fonder. Uppgå bankaktiebolags egna fonder till mera än fem miljoner kronor, må enligt stadgande i samma paragraf inlåning äga rum högst till belopp av tjugufem miljoner kronor, ökat med nio gånger skillnaden mellan beloppet av bolagets egna fonder och fem miljoner kronor, dock att inlåningssumman icke må överstiga åtta gånger beloppet av bolagets egna fonder. Med bankaktiebolags egna fonder avses i detta sammanhang grundfond, reservfond och, i förekommande fall, dispositionsfond.

I 165 § samma lag enligt dess nuvarande lydelse finnas motsvarande bestämmelser stadgade rörande solidariska bankbolag. Såsom egen fond räknas härvid jämväl kommanditfond, då sådan finnes.

Utskottet.

Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag är föranlett av en utav bank- och fondinspektionen gjord framställning om provisorisk lagstiftning i syfte att i visst avseende mildra de i gällande lag om bankrörelse stadgade inskränkningarna i inlåningsrätten. Inspektionen har i sin framställning erinrat, hurusom i de förslag till rekonstruktion eller sanering av vissa bankbolag, som under förlidet år framkommit, vederbörande bankbolags egna fonder i så stor utsträckning ansetts böra användas till täckande av förluster, att efter en dylik åtgärds genomförande inlåningen skulle komma att överskrida det i gällande lag stadgade maximum. Bland annat med hänsyn härtill hade ifrågavarande bankbolag från egna delägare eller utanför deras krets upplånat kapital mot s. k. förlagsbevis, vilket kapital för vederbörande bankbolag bestämts till så stort belopp, att, därest detta kapital kunde i fråga om beräkandet av inlåningsmaximum jämföras med egna fonder, den nuvarande inlåningen icke skulle behöva minskas. Banklagens nuvarande föreskrifter i ämnet kunde emellertid icke utan vidare anses medgiva, att dylikt förlagskapital betraktades såsom bankbolagets egen fond.

Detsamma vore dock till sin natur så nära en bolagets egen fond, att det vid beräkning av inlåningsmaximum borde kunna jämföras med en dylik fond. För möjliggörande av en sådan anordning borde ett särskilt medgivande i lagstiftningsväg lämnas, men borde en lagstiftning i ämnet erhålla allenast temporär karaktär.

Lagförslaget har granskats av lagrådet och efter där framställda erinringar undergått vissa jämkningar.

I likhet med departementschefen anser utskottet det vara önskvärt att, för de nyligen genomförda bankrekonstruktionerna, man genom särskild lagstiftning tills vidare bereder möjlighet att i formellt hänseende likställa förlagsbeviskapital med bankernas egna fonder.

Utskottet har därför ansett sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag och hemställer förty,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 181
må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 april 1923.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson*, *Lindley**, *Öhngren**, *Walles**, *Vindahl*,
Johansson, *Andersson* i Hägelåkra och *Carlsson*;

av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro*,
Bäcklund, *Winkler**, *Lovén*, *Höglund**, *Janson* i Kungsör* och *Strindlund**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.